

[Svend Auken]

Statsministerens redegørelse havde en forsonlig tone og kønne ord om samarbejde. Dem vil jeg gerne kvittere for, samtidig med at jeg byder de enkelte ministre velkommen til arbejdet i regeringen. Selv om man synes, at den regeringskonstruktion, der kom ud af alle vore anstrengelser, er den slettest tænkelige, er det jo ikke udtryk for manglende tro på de enkelte ministres evner til at klare deres vanskelige opgave.

Når man læser statsministerens redegørelse, er der imidlertid meget få udstrakte hænder til Socialdemokratiet. Samlingspunktet for trekløverregeringens politik er nedskæringer i den offentlige sektor og nedbringelse af antallet af offentligt ansatte. 20.000 færre arbejdspladser inden for det offentlige skal lægges oven i den i forvejen stærkt stigende arbejdsløshed – den berørte statsministeren overhovedet ikke i sit indlæg her i Tinget – og det uden at det hjælper en pind på vore problemer med betalingsbalancen og udlandsgæld.

Vi har prøvet at regne på og har spurgt forskellige steder i landet, hvad de bebudede nedskæringer for de offentligt ansatte vil betyde. Hvem er det, der skal fyres? Hvem er det, der skal miste deres arbejde? Jeg kan sige, at alene i en kommune som Gladsaxe drejer det sig i år om 360 fuldtidsstillinger. Da mange offentligt ansatte, ikke mindst kvinder, er deltidsbeskæftigede, kan det meget vel blive til 500 mennesker, der skal miste deres arbejde. Og med den metode, der er angivet i statsministerens åbningsredegørelse, vil det først og fremmest være daginstitutionernes og plejehjemmenes ansatte, der kommer til at undgælde.

Socialdemokratiet er indstillet på en meget tilbageholdende politik over for de offentlige udgifter, men vi vil ikke være med til noget ideologisk felttog mod velfærdssamfundet eller mod de offentligt ansatte.

Jeg er i øvrigt også overbevist om, at der her i Folketinget er et flertal bestående af Socialdemokratiet, SF, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti – det, som jeg har kaldt det sociale flertal – som ikke vil være med til dette felttog, men som vil bremse attentatet mod velfærdssamfundet.

Ligeledes håber vi også at kunne få et flertal i tale, når det drejer sig om de letsindige milliardløfter, der gives i statsministerens tale til formueejere osv. Pengene på dette område skal jo

måles i forhold til de penge, vi er nødt til at have til en aktiv erhvervs-, teknologi- og forskningspolitik. De skal også måles over for det kæmpebehov, der er for uddannelse og arbejde til de ledige.

Socialdemokratiet er dybt skuffet over, at regeringen kun vil komme med en uforpligtende redegørelse om de lediges desperate situation. Derfor har vi fremsat et beslutningsforslag, som vi gerne vil have til behandling inden sommerferien, og som forpligter regeringen til at komme med et forslag, der garanterer de nødvendige arbejds- og uddannelsesstilbud til efteråret, sådan at ingen langtidsledige mister deres tilknytning til arbejdsmarkedet i 1989. Vi vil have det forslag til afstemning, og jeg er overbevist om, at vi kan få det vedtaget.

Vi er heller ikke tilfredse med udspillet om det danske forsvar. Historien, siger Karl Marx, sker først som tragedie, dernæst gentages den som farce. Er det ikke det, der er ved at ske med VKR-regeringers håndtering af forsvaret?

For 20 år siden, i 1968, solgtes forsvaret for at give De Radikale et alibi for at gå med i den daværende VKR-regering. Det blev dyrt for sammenholdet omkring et troværdigt dansk forsvar, og i 1988 er prisen for regeringssamarbejde med De Radikale, at alle forsvarets store problemer begravnes i en kommission.

Vi er ikke modstandere af et langsigtet udredningsarbejde, men det er nødvendigt, at der allerede til efteråret kommer et regeringsudspil til en 4-årig forsvarsordning, som kan danne udgangspunkt for forhandlinger i Forsvarsudvalget her i Tinget.

Socialdemokratiet vil ved en folketingsbeslutning forpligte regeringen til at komme med et udspil til oktober. Også her regner jeg med at der vil være et flertal, der støtter vore synspunkter.

I disse dage holder kommunerne årsmøde i Ålborg. Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at sende en hilsen til delegeretmødet. Jeg vil gerne sige, at Socialdemokraterne og andre partier her i Folketinget vil sørge for, at det lokale selvstyre får bedre muligheder i det nye Folketing, og at kommunerne ikke på ny bliver prygelknabe for en mislykket økonomisk politik.

Vi skal ikke acceptere, hvad mange kalder tvangsprivatisering som følge af regeringens manglende evne til at styre den økonomiske